

Крізь пам'ять — ледве — коней клус, —
Ні деревця — ані істоти.
Пустеля, а нема де стати,
Скрізь — тільки — черепки та скло.

Порожні амфіляди кляс. —
На тлін — лятрини і статути,
Й зі свічкою у церкві ктитор. —
Блакить — на локшину — стовкли.

Всі спогади — черва поїла.
Життя — тунель із лун, де йолоп
Узув на босу ногу кенді,

Що їх гризе скажений кундель,
Й піском — троянди і клубук ...
Та що, як небуття клубак

Розмотує буття клубок?